

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਫਲਸੌ ਜੇ.ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਐੱਸ. ਖੁਸ਼ਲ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 16/ਡੀ

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVII) - ਕੀ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਿੱਲੀ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ- ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1938- ਕੀ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਖੱਡਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ-ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ-ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ-ਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੱਡਾਂ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਨਿਯਮ 1938, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਖਣਿਜਾਂ ਦੀ ਖੁਦਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੱਡਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ 30 ਮਾਰਚ 1938 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਚੰਦਰਵਾਲ ਵਿਖੇ ਖੱਡਾਂ 'ਤੇ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਤਾਵਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 1560 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼। ਰੋਇਲਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਬਿਸੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ

ਆਰਡਰ

ਫਲਸੌ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਖੱਡ ਠੇਕੇਦਾਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ, 520 ਰੁਪਏ ਦਾ ਚਾਰਜ ਰਾਇਲਟੀ ਅਤੇ 16 ਫਰਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਖੱਡ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੰਦਰਵਾਲ, ਦਿੱਲੀ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ 72,000 ਘਣ ਫੁੱਟ ਚੱਟਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ 1,040 ਰੁਪਏ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਦੇ 20,000 ਘਣ ਫੁੱਟ. ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਰੁ. 1,560, ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 98 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਖੱਡ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਕੁਝ ਅਧਿਐਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1912 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੂਬੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਲਕੱਤੇ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1912 ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ 13 ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸੂਬੇ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਮਹਰੌਲੀ ਦਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵਾਂ ਪਰੇਵਿੰਸ ਬਣਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਜਾਮਨਾ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਸੀਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 1915 ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ VII, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਦਿੱਲੀ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ" ਹੈ, ਵਿੱਚ 65 ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਲਾਅਜ਼ ਐਕਟ, 1912 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਉਸ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ" ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 1887 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜੋੜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਆਗਰਾ ਅਤੇ ਅਵਧ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ" ਅਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਕਾਨੂੰਨ, 1901 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 13 "ਚੰਦਰਵਾਲ" ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੱਡ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਥਿਤ ਹੈ। ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਅਤੇ "ਚੰਦਰਵਾਲ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਖੇਤਰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸਜ਼ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਚੰਦਰਵਾਲ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੱਡ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਮੂਲ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਮਨਾ ਦੇ ਪੱਛਮ ਜਾਂ ਸੱਜੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ 1912

ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਗਜ਼ਟੀਅਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਮਨਾ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਮਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ, ਅਤੇ ਛਾਉਣੀ, ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਪਨਗਰਾਂ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਜੋ ਗਜ਼ਟੀਅਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਚੰਦਰਵਾਲ ਨਾਮ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 13 ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਚੰਦਰਵਾਲ ਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰੀਵਿੰਸ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਹਰਦਿਆਲ ਹਾਰਡੀ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਤਾ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਚੰਦਰਾਵਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਚੰਦਰਵਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਤਿਆਰਪੁਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਚੰਦਰਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦਰਵਾਲ ਅਤੇ ਟਾਈਮਰ ਦੇਵਾਰੇ ਦੇਵੇਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਲ 1912 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। 1915 ਵਿੱਚ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧਤਾਈਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। - ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ। ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਿੰਡ ਤਿਆਰਪੁਰ ਅਤੇ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1912 ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 1915 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਕੰਢੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਸਮੇਂ ਚੰਦਰਾਵਾਲ ਦੇ ਮੂਲ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤਿਆਰਪੁਰ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚੰਦਰਵਾਲ ਅਤੇ ਤਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਦੀ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਖੇਤਰ 1915 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 1915 ਅਤੇ 1916 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਰਾਗਾਹ ਸ਼ਾਮਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਵਾਲ ਅਤੇ ਤਿਆਰਪੁਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਜ਼ੀਰਾਬਾਦ, ਸਾਦਤਪੁਰ, ਖਜੂਰੀ, ਗੁੜੀ ਮਾਂਦੇ, ਅਸਮਾਨਪੁਰ, ਚਵਿੰਡਾ, ਅੰਧਵਾਲੀ, ਕੇਤਵਾੜਾ, ਸਲੀਮਪੁਰ ਆਮਦ ਦਿੱਲੀ, ਸਲੀਮਪੁਰ ਕਾਹਾਵਰ, ਸਲੀਮਪੁਰ ਬੰਗਾ, ਜਾਫ਼ਰਾਬਾਦ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਤੇ ਔਲਦਾਨਪੁਰ। ਚਾਰਗਾਹ ਸ਼ਾਮਲੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਨਦੀ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਕੰਢੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਚਾਰਗਾਹ ਸ਼ਾਮਲੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1915 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1912 ਵਿੱਚ ਚਰਾਗਾਹ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਹ ਖੱਡਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ "ਚੰਦਰਵਾਲ" ਨਾਮ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। "1915 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ। ਵਿੱਚ, ਚੰਦਰਵਾਲ ਦਾ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਪੀ ਤੋਂ 1915 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਚਰਾਗਾਹ ਸ਼ਾਮਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਚੰਦਰਵਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਪਰਮਿਟ, ਜਿਸ ਦੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, "23 ਦਸੰਬਰ 1933 ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੰਜਾਬ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼" ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ

ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਸੀ ਜਾਂ ਪੁਨਿਆਬ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ 1938 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1938 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦਰਵਾਲ ਖੱਡਾਂ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ (1)(v)(a) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ, ਨਿਯਮ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਖਣਿਜਾਂ ਦੀ ਖੁਦਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਖੇਤਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਆਂ) ਵਿੱਚ ਖੱਡਾਂ ਲਈ ਸੁਪਰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਤੋਂ ਖਣਿਜਾਂ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।"

ਇਹ 26 ਜੁਲਾਈ 1947 ਦੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ 18 ਜੁਲਾਈ 1947 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਸੁਪਰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ" ਲਈ "ਕੁਲੈਕਟਰ, ਦਿੱਲੀ" ਸ਼ਬਦ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਿਟ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਖੱਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। - ਨਿਯਮ 30 ਮਾਰਚ 1938 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਨਿਯਮ 1(2) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜੋ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੱਡਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਖਣਿਜ ਨਿਯਮਾਂ (v)(a) ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਕਲਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਵਾਲ ਦੀ ਖੱਡ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੱਥਰ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮ, ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਨਿਯਮ 7 ਕਲਾਜ਼ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ-

"ਪਰਮਿਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੱਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰਾਇਲਟੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ; ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। "

ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖੱਡਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੱਡਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ "ਸੁਪਰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ" ਸ਼ਬਦ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸ਼ਬਦ "ਦਿ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਦਿੱਲੀ" ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੇਕਰ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

“ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਜਾਂ ਨੇਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੱਡ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਜਾਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। , ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ (ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ..

ਇਸ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1947 ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਕਿ 30 ਜਨਵਰੀ 1945 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 5(ਏ) ਅਤੇ 7(1) ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ" ਨੂੰ "ਅੱਠ ਅੰਨਾਂ" ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੇਧ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੇਧ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। "ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ" ਲਈ "ਕਲੈਕਟਰ" ਨੂੰ ਬਦਲੋ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਨਿਯਮ 3 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਅਣਚਾਹੇ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਰਵਾਇਤੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਉਦਾਹਰਣ ਨਿਯਮ 9 (iii) ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸਫੋਟਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਖੁਦਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸਫੋਟਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਥਾਂ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਦਾਈ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਰਮਿਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਸੇਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਰਾਦਾ ਇਤਫਾਕਨ, ਇਹ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਿੱਲੀ ਮਾਈਨਰ ਮਿਨਰਲਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 98 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਾਧੂ ਖੱਡਾਂ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 98 (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ 1953, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕਰੋ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਖੱਡ ਪਰਮਿਟ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 100.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Ritu Translator